

خبرهای روز

فعالیت ۱۴بخشدارزن دراستان تهران

معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده با اشاره به حضور پررنگ زنان در دولت چهاردهم، از فعالیت ۲۳ زن در جایگاه مدیریت در استان تهران و همچنین ۱۴ بخشدار زن در این استان خبر داد.
زهرآ بهروزآذر گفت: «در دولت چهاردهم باور بر این است که اگر قرار باشد به قله‌های پیشرفتی که برای ایران ترسیم شده برسیم، به دو بال زنان و مردان نیاز داریم که هر دو با هم باید در این عرصه حضور داشته باشند تا پرواز موفقی داشته باشیم. در این راستا حدود ۲۳ زن در استان تهران در جایگاه مدیر مشغول به فعالیت هستند و در استان تهران ۱۴ بخشدار زن نیز فعالیت می‌کنند».
او با بیان اینکه بیشترین انتصابات این حوزه را خود رئیس‌جمهور داشتند، ۱۴ زن با حکم ایشان در حال فعالیت در موقعیت‌هایی هستند که نمایشی با تشریفاتی نیست، ادامه داد: علاوه بر حضور چهار زن در هیئت دولت، بسیاری دیگر از زنان در پست‌های مهم مشغول به فعالیت هستند».
او با بیان اینکه بیش از ۶۳ درصد ورودی‌ها و متقاضیان دانشگاه‌ها را دختران تشکیل می‌دهند، ادامه داد: «در عرصه ورزش امروز دختران قوی بسیاری حضور دارند. درخشش آنها باعث شد امسال برای اولین بار در روز جهانی زن، کشور ما به عنوان یکی از کشورهای فعال ورزش زنان انتخاب شود».
او افزود: «موضوع تحصیل دختران ملی‌پوش مهم است. کارگروه دختران المپیکی در حال تشکیل‌شدن است و دختران ملی‌پوش ذیل آن می‌توانند به ما کمک کنند که در چه حوزه‌ای می‌توانیم به آنها کمک کنیم».
براساس اعلام او، امروز حدود شش میلیون زن سرپرست خانوار در کشور وجود دارد که نیمی از آنها تحت پوشش نهادهایی نظیر کمیته امداد امام خمینی (ره) و بهزیستی هستند: «برای نخستین‌بار امسال ۶۰ هزار میلیارد تومان تسهیلات تکلیفی برای بحث زنان سرپرست خانوار در بودجه کشور در نظر گرفته شده که در صورت نبود مشکل، از سوی بانک‌ها پرداخت شود. این موضوع برای اولین بار با هماهنگی معاونت زنان پرداخت خواهد شد».

برنامه‌ای برای ۵هزارمحلّه

رئیس سازمان بهزیستی کشور از آغاز مرحله جدید برنامه‌های اجتماع‌محور در بیش از پنج هزار محلّه کشور خبر داد و گفت: «در بحران‌ها چه طبیعی و چه غیرطبیعی مانند جنگ‌ها و بحران‌های امنیتی، استفاده از ظرفیت‌های محله‌ای اهمیت ویژه پیدا می‌کند. تجربه جنگ ۱۲روزه نیز این ضرورت را آشکارتر کرد. در طول تاریخ، دو نهاد کلیدی و اثرگذار در جامعه وجود داشته‌اند، نهاد خانواده و نهاد محلّه، اگرچه محلّه، خانواده‌ها به تغییرات ادامه پیدا کرده، اما نهاد محلّه در برخی مناطق از بین رفته است. رویکرد محلّه‌محور، فرصت احیای مجدد این نهاد را فراهم می‌کند که با محلّه‌محوری می‌توان سلامت اجتماعی را ارتقا داد، ظرفیت‌های محله را شناسایی و توانمندسازی، مشارکت‌های مردمی را تحریک، هویت محله را احیا و دسترسی به خدمات را تسهیل کرد».
او افزود: «طرح‌هایی مانند محب، توان‌بخشی مبتنی بر جامعه CBR، گروه‌های همیار زن، مانا و همیار سلامت روان در چارچوب محلّه‌محوری اجرا شده‌اند. تاکنون ۱۱هزارو ۸۰ گروه اجتماع‌محور در این سازمان بهزیستی فعال بوده‌اند و بیش از ۱۰۷ هزار داوطلب در این طرح‌ها مشارکت دارند. همچنین در جریان جنگ ۱۲روزه، پویش ایران همدل با حضور ۱۲ هزار داوطلب متخصص تشکیل شد».
به گفته او، با همین رویکرد، طرحی به نام «سلام» (سلامت اجتماعی محلّه‌محور) تدوین شد که هدف آن آموزش سالمندان در مدارس و ارتقای تاب‌آوری محلات بود. سپس طرحی دیگر با عنوان «محلّه تاب‌آور» تهیه به استان‌ها ارسال شد و درحال حاضر، ترکیب این دو طرح با عنوان طرح توسعه‌یافته در دست بررسی است.
حسینی با اشاره به محورهای این طرح گفت: «طرح «سلام» ۵۰۰۰ شامل پنج‌هزارو ۵۰ محله به صورت پلکانی است. در کام اول، سازمان بهزیستی همراه با زیرمجموعه‌های وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، بازتسهل‌سازی، صندوق عیبه روستایی و عشایری و محلّه‌ها مستقر می‌شوند تا خدمات اساسی را ارائه دهند». او ادامه داد: «در گام‌های بعدی، نهادهایی مانند کمیته امداد، هلال احمر، سازمان بسیج، تشکّل‌ها و شبکه داوطلبان نیز به طرح می‌پیوندند. ارائه خدمات باید با شیوه‌نامه مشخصی به جامعه هدف انجام شود».

بدترین وضعیت خشک‌سالی اصفهان در دوده‌ه اخیر

ایرنا: معاون پیش‌بینی و تحقیقات اداره کل هواشناسی اصفهان درباره افزایش شدت خشک‌سالی، وقوع گردوخاک و تداوم شرایط ناپایدار اقلیمی در تابستان امسال هشدار داد و اعلام کرد: «این استان اکنون در بدترین وضعیت خشک‌سالی خود در دو دهه اخیر قرار دارد».
حمیدرضا حاجی‌بابایی در جلسه کارگروه مشترک کاهش آلودگی هوا و مقابله با گردوغبار که با حضور نمایندگان دستگاه‌های مختلف در اداره کل حفاظت محیط زیست استان برگزار شد، افزود: «درحال حاضر تمام مناطق اصفهان با خشک‌سالی بسیار شدید مواجه و مناطق مرکزی، شرقی و جنوبی آن به طور ویژه درگیر این بحران است».
او افزود: «براساس داده‌های هواشناسی، افزایش بی‌سابقه دما، کاهش بارش‌ها و طولانی‌ترشدن دوره‌های خشک‌سالی نشان‌دهنده حرکت اقلیم مناطق مرکزی کشور به سمت اقلیم خشک و کم‌بارش است».
به گفته حاجی‌بابایی، دمای اردیبهشت‌است در این دوره پنج درجه بیشتر از میانگین بلندمدت بود و تابستان اصفهان در عمل از اردیبهشت آغاز شد.
معاون پیش‌بینی و تحقیقات اداره کل هواشناسی اصفهان با اشاره به تحلیل الگوهای جوی روزهای اخیر گفت: «شامگاه چهارشنبه و بامداد پنجشنبه هفته گذشته به دلیل تقابل هوای سرد در لایه‌های بالایی و هوای گرم در سطح زمین، پدیده‌ای موسوم به «جت شبانه» شکل گرفت که موجب وزش بادهایی با سرعت ۲۰ تا ۸۰ کیلومتر در ساعت در مناطق مانند اردستان، ییابانک و کاشان شد و گردوخاک به مرکز استان نیز انتقال یافت».
او افزایش شدت جریان‌های کم‌فشار از عرض‌های پایین و تلاقی آن با جریان‌های سرد شمالی را از دلایل اصلی تشدید گردوخاک در اصفهان طی هفته‌های اخیر اعلام کرد.
براساس اعلام حاجی‌بابایی، در تابستان امسال تاکنون ۲۶ مورد هشدار نارنجی و زرد درباره پدیده گردوخاک در استان صادر شده است.
او درباره چشم‌انداز بارش در فصل پاییز نیز گفت: «پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که بارش‌های پاییزی با تأخیر آغاز می‌شود و آذر نخستین ماه پربارش خواهد بود؛ هرچند میزان بارش‌ها در مقایسه با سال گذشته اندکی بیشتر اما همچنان کمتر از نرمال بلندمدت خواهد بود».
دراین‌میان مهدی سلطانی، رئیس اداره امور بیابان اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری اصفهان، نیز گفت: «با وجود اینکه فقط ۲۰ درصد از مساحت کل کشور را بیابان تشکیل می‌دهد، اصفهان با داشتن ۳۰ درصد مساحت، در وضعیت بحرانی‌تری قرار دارد و نیازمند اقدامات ویژه و مضاعف در مقایسه با دیگر استان‌هاست».

بازگشت به نقطه صفر

شب قبل از جلسه دادگاه، اضطراب امانش را بریده بود. بالاخره با وکیلش تماس گرفت؛ شاید مطمئن شود که نایم‌دش به جلسه، تصمیم درستی بوده است. اما آنچه پس از برگزاری دادگاه شنید، او را بیشتر درگیر کرد. وکیل گفت جلسه‌ای که قرار بود ساعت ۸:۳۰ صبح آغاز شود، با تأخیر زیاد و حوالی ۱۰:۱۵ برگزار شده است. به گفته او، با تغییر مستشارها و ورود قاضی بابایی به پرونده، تمام آنچه قبلاً شرح داده بودند، بی‌ اثر شده بود: «گفتند قاضی از اول می‌خواهد پرونده را بررسی کند، از تکتک ما پرسد چه شد، چرا رفتی خانه یک مرد غریبه ... این یعنی باز برگشتیم به نقطه صفر. باز همان نگاه‌های سنگین، همان پرسش‌های آزاردهنده، همان اضطراب» .
با این حال، به نقل از دوستان و وکیلش حرفی از قاضی شنیده که برای لحظه‌ای روشنایی کوچکی در دلش انداخته است. نقل شده که وقتی متهم گفته یکی از شاکیان «نیمه‌برهنه» به خانه‌اش آمده بود، قاضی پاسخ داده: «حتی اگر برهنه هم بود، شما حق نداشتید به او دست‌درازی کنید». شاکی می‌گوید: «این جمله برایم خیلی مهم بود. حس کردم شاید این بار فضای متفاوتی حاکم باشد. شاید در این فضا، بشود به جایی رسید».

اما حسنگی و فرسایش روانی، امید را برایش دشوار کرده است: «پنج سال است می‌روم و می‌آیم. پنج سال هزینه روحی و مادی می‌دهم. یک سال و نیم است که داریم در دادگاه می‌جریخیم و هیچ اتفاقی نیفتاده. هنوز از ما می‌پرسند چرا رفتی خانه او؟ هنوز او انکار می‌کند. هنوز می‌گوید یک شاکی را اصلاً نمی‌شناسد. یک مدرک فیلم هست، آن‌هم باز نشده، چون قفل است، یعنی علناً هیچ پیشرفتی نکرده‌ایم».

او می‌گوید بارها بین امید و یاس پرت شده است: «گاهی فکر می‌کنم خوب، تا اینجا آمده‌ام، ادامه بدهم. بعد دوباره می‌گویم بس است. دیگر این درج‌ازدن بدترین چیز ممکن است». روایت این زن فقط از وضعیت سیستم قضائی نیست؛ از بی‌ تفاوتی نهاده‌ا، از نبود همدلی، از تحقیرهای کوچک در هر مرحله نیز می‌گوید. دفعه قبلی که به دادگاه رفته بود، تنها نبود. همسرش همراهش بود اما مسئولان حتی اجازه ندادند او وارد شود: «گفتم نمی‌توانم تنها باشم. یکی باید باشد یک لیوان آب بدهم. دستم، گفتند نه، نمی‌شود. درحالی‌که همین آدم، کیوان، به جد وکیلش، انکار همراه هم داشت. من فقط می‌خواستم کسی باشد که دستم را بگیرد. ولی این را هم نپذیرفتند».

او از تناقضی آشکار در روند دادرسی سخن می‌گوید: «از ما می‌خواهند بارها و بارها داستان‌مان را تعریف کنیم. اما نه‌تنها همدلی نیست، حتی کوچک‌ترین تسهیلی هم در کار نیست. این فرسایش بی‌رحمانه است». می‌گوید: «نه دیگر به عدالت امید دارم، نه به اثر اجتماعی این شکایت. فقط اگر بتوانم در این روند، تسکینی برای رنجی که کشیدم پیدا کنم، شاید بتوانم ادامه بدهم. با حکمی صادر شود که بگوید به من ظلم شده یا دست‌کم در چهره او، نشانه‌ای از پشیمانی ببینم. تنها امیدم همین است، وگرنه بقیه‌اش فقط دست‌وپازدن است، در سیستمی که حتی نمی‌خواهد ببیند که من انسانم؛ انسانی که فقط آمده‌ام بگویم یک اتفاق بد برابرم افتاده».

۵ سال بهانه‌تراشی برای حضور در دادگاه

اما شاکی دیگری ماجرا را با توصیف یک تضاد درونی آغاز می‌کند. با هر بار حضور در دادگاه، تکه‌ای از او باقی می‌ماند روی صندلی‌های آن سالن: «حضور بار باید انرژی، زمان، پول و حتی حیثیت

بازگشت به نقطه صفر

او می‌گوید در جلسه اخیر دادگاه، با تغییر مستشارها، روند رسیدگی عملاً به نقطه اول برگشت: «گفتند فکر کنید که اکنون بار اولی است که پرونده را بررسی می‌کنیم؛ همه چیز را دوباره برای‌مان تعریف کنید. این برای من واقعا سخت بود. هم از نظر روانی، چون مجبور بودم دوباره برگردم به ترومایی که پنج سال است با درمان و مشاوره تلاش کرده‌ام آن را کنار بگذارم و هم از نظر حافظه. اتفاق در سال ۱۳۹۷ افتاده، شکایت را در سال ۱۳۹۹ ثبت کرده‌ایم و اکنون تیرماه ۱۴۰۴ است. بسیاری از جزئیات از ذهنم رفته، درحالی‌که در آن زمان کاملاً برایم روشن بودند. این باعث می‌شود دقت اظهارات‌کمتر شود و واقعا ناعادلانه است».

او تأکید می‌کند متهم هنوز هم بعد از پنج سال انکار می‌کند که اصلاً او را می‌شناسد. این در حالی است که مدارک و مستندات متعددی در پرونده وجود دارد که خلاف این ادعا را نشان می‌دهد: «پلیس امنیت گزارش داده که از ساعت ۸:۳۰ شب تا ۹ صبح روز بعد، من و کیوان-الف در یک مکان و در خانه او در خیابان ... بودیم؛ براساس موقعیت مکانی ثبت‌شده در تلفن همراه هر دو ما، رسید اسنپ به همان آدرس را هم دارم، دقیقاً در همان تاریخ. علاوه بر آن، در یکی از فهرست‌هایی که از کامپیوترش استخراج شده، نام من با تاریخ تولد و تاریخ دیدارمان ثبت شده است. یعنی تمام داده‌ها نشان می‌دهد این فرد من را دیده، اما همچنان ادعا می‌کند که نمی‌شناسد».

او درباره یکی از بخش‌های مهم دادگاه اخیر می‌گوید: «وقتی قاضی درباره آن فهرست ۱۲۰نفره از زنانی که بین سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۳۹۹ را آنها در ارتباط بوده، از او پرسید، پاسخ داد که فقط یک فهرست ۱۳۲نفره دارد که آن را هم به اجبار نوشته است. مدعی شد فهرستی که توسط پلیس امنیت ارائه شده، جعلی است. درباره همان فهرست ۱۳۲نفره هم گفت این زنان «تأثیرگذار» زندگی‌اش بوده‌اند. قاضی پرسید این تأثیر چه بوده؟ و او فقط گفت: «به نحوی تأثیرگذار بوده‌اند». واقعاً با زنی که مورد تجاوز قرار گرفته، این‌گونه بازی می‌کنند».

به گفته این شاکی، از بسیاری از زنان عکس‌هایی نیز وجود دارد که هنگام زدن زنگ آیفون منزل متهم گرفته شده و بخشی از آنها در کنار اطلاعات دیگر در فایل‌های او ذخیره شده است؛ موضوعی که پیچیدگی و دامنه گسترده‌تری از پرونده را نشان می‌دهد.

انکار حتی با مستندات رسمی

به گفته او، یکی از تلخ‌ترین بخش‌های جلسه، جایی بود که درباره فیلم‌هایی که از زنان نیمه‌بی‌هوش ضبط شده، صحبت شد: «گزارش پلیس امنیت به‌صراحت تأکید دارد که بخشی از زنانی که در فیلم‌ها دیده می‌شوند، در حالت بی‌هوشی یا فاقد اراده بوده‌اند؛ بااین‌حال، متهم مدعی بود همه آنها هوشیار بوده‌اند و رابطه با رضایت خودشان صورت گرفته است». حتی وکیل او، در جلسه دادگاه ادعا کرد آنچه در فیلم‌ها دیده می‌شود، «خلسه ناشی از لذت جنسی» بوده، نه بی‌هوشی واقعی. چنین حرفه‌ای در صحن علنی دادگاه بیان شد؛ واقعا تحقیرآمیزتر از این برای یک قربانی چه می‌تواند باشد؟»
او ادامه می‌دهد: «بااین‌حال، قاضی با ایین ادعاها برخورد کرد. تأکید داشت که دروغ‌گفتن ممکن است حق متهم باشد، اما مواجه‌کردن او با دروغ‌هایش نیز قاضی است. قاضی شبیه هیچ‌یک از قضات پیشین نبود. دلاشات دقیق و مستند بود و بارها متهم را با مدارک و گزارش‌ها رویه‌ور کرد. من این بار کیوان-الف را بسیار مضطرب‌تر از جلسات قبلی دیدم؛ به نظر می‌رسید برای نخستین بار در موقعیتی قرار گرفته که دیگر نمی‌تواند از زیر بار پاسخ‌گویی فرار کند». این شاکی از خستگی عمیق و بلاکلیفی مستمر هم می‌گوید. از اینکه طی پنج سال گذشته هر بار که برای حضور در دادگاه مراجعه کرده، ناچار بوده با ترس، اضطراب و

گزارش «شرق» از آخرین جلسه رسیدگی به اتهامات «کیوان-الف» به اتهام تجاوز در گفت‌وگو با سه نفر از شاکیان پرونده ووکیل آنها

بازگشت به نقطه صفر

قربانیان کیوان-الف در گفت‌وگو با «شرق»: کیوان-الف انکار می‌کند، ما خسته شده‌ایم

پنج سال پس از آغاز رسیدگی، پرونده «کیوان-الف»، متهم به تجاوزهای سریالی، همچنان در مرحله رسیدگی است؛ آن‌هم درحالی‌که او با قرار وثیقه ۲۰ میلیارد تومانی آزاد است و اتهامات را انکار می‌کند. روند این پرونده که از دل افشاکاری‌های سال ۱۳۹۹ در فضای مجازی آغاز شد، با پیچیدگی‌ها و تأخیرهای متعدد همراه بوده و هنوز سرنوشت نهایی آن در ابهام است. شاکیان این پرونده می‌گویند فرسایش روانی، مواجهه‌های مکرر با متهم، نبود حمایت نهادی و برخورد‌های تحقیرآمیز در مسیر رسیدگی، بار سنگینی را در این سال‌ها بر دوش آنها گذاشته است. برخی از آنها از ایران مهاجرت کرده‌اند و چند نفر در جلسه اخیر دادگاه حاضر شده‌اند. با این حال با ورود قاضی جدید به پرونده و ورود جدی‌تر دادگاه کیفری به مرحله بررسی، برخی از بازماندگان درباره روند جدید، امید محتاطانه‌ای پیدا کرده‌اند.

هزینه‌های فراوان به خود انگیزه دهد تا روند پرونده را ادامه دهد: «متهم همچنان به دروغ‌گویی ادامه می‌دهد و بدون محدودیت در جامعه آزادانه تردد می‌کند و همان رفتارهای پیشین را دارد».
به نه از نظر انرژی، نه وقت و نه مالی، اصلاً راحت نیست که هر بار بلیت رفت‌وبرگشت مشهد به تهران را هماهنگ کنم با وقت دادگاه. این یعنی یا ساعت سه، چهار صبح برسم مشهد، یا مجبور شوم روز بعدم را هم از دست بدهم. چیزی است که شاید برای دیگران قابل رؤیت نباشد، اما برای من در عمل یک رنج همیشگی است. پنج سال است نه‌فقط روانم، بلکه حساب بانکی‌ام هم درگیر این شکایت شده. خانواده و محل کارم از چیزی خیر ندارند. هر بار برای غیبت‌هایم بهانه‌ای بتراشم. بعد از دادگاه باید سریع خودم را برسانم مشهد تا بتوانم صبح فردایش بروم سر کار. یعنی اصلاً فرصتی برای نفس‌کشیدن هم باقی نمی‌ماند».

همه چیز از اول

او می‌گوید در جلسه اخیر دادگاه، با تغییر مستشارها، روند رسیدگی عملاً به نقطه اول برگشت: «گفتند فکر کنید که اکنون بار اولی است که پرونده را بررسی می‌کنیم؛ همه چیز را دوباره برای‌مان تعریف کنید. این برای من واقعا سخت بود. هم از نظر روانی، چون مجبور بودم دوباره برگردم به ترومایی که پنج سال است با درمان و مشاوره تلاش کرده‌ام آن را کنار بگذارم و هم از نظر حافظه. اتفاق در سال ۱۳۹۷ افتاده، شکایت را در سال ۱۳۹۹ ثبت کرده‌ایم و اکنون تیرماه ۱۴۰۴ است. بسیاری از جزئیات از ذهنم رفته، درحالی‌که در آن زمان کاملاً برایم روشن بودند. این باعث می‌شود دقت اظهارات‌کمتر شود و واقعا ناعادلانه است».

او تأکید می‌کند متهم هنوز هم بعد از پنج سال انکار می‌کند که اصلاً او را می‌شناسد. این در حالی است که مدارک و مستندات متعددی در پرونده وجود دارد که خلاف این ادعا را نشان می‌دهد: «پلیس امنیت گزارش داده که از ساعت ۸:۳۰ شب تا ۹ صبح روز بعد، من و کیوان-الف در یک مکان و در خانه او در خیابان ... بودیم؛ براساس موقعیت مکانی ثبت‌شده در تلفن همراه هر دو ما، رسید اسنپ به همان آدرس را هم دارم، دقیقاً در همان تاریخ. علاوه بر آن، در یکی از فهرست‌هایی که از کامپیوترش استخراج شده، نام من با تاریخ تولد و تاریخ دیدارمان ثبت شده است. یعنی تمام داده‌ها نشان می‌دهد این فرد من را دیده، اما همچنان ادعا می‌کند که نمی‌شناسد».

او درباره یکی از بخش‌های مهم دادگاه اخیر می‌گوید: «وقتی قاضی درباره آن فهرست ۱۲۰نفره از زنانی که بین سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۳۹۹ را آنها در ارتباط بوده، از او پرسید، پاسخ داد که فقط یک فهرست ۱۳۲نفره دارد که آن را هم به اجبار نوشته است. مدعی شد فهرستی که توسط پلیس امنیت ارائه شده، جعلی است. درباره همان فهرست ۱۳۲نفره هم گفت این زنان «تأثیرگذار» زندگی‌اش بوده‌اند. قاضی پرسید این تأثیر چه بوده؟ و او فقط گفت: «به نحوی تأثیرگذار بوده‌اند». واقعاً با زنی که مورد تجاوز قرار گرفته، این‌گونه بازی می‌کنند».

به گفته این شاکی، از بسیاری از زنان عکس‌هایی نیز وجود دارد که هنگام زدن زنگ آیفون منزل متهم گرفته شده و بخشی از آنها در کنار اطلاعات دیگر در فایل‌های او ذخیره شده است؛ موضوعی که پیچیدگی و دامنه گسترده‌تری از پرونده را نشان می‌دهد.

او تأکید می‌کند متهم هنوز هم بعد از پنج سال انکار می‌کند که اصلاً او را می‌شناسد. این در حالی است که مدارک و مستندات متعددی در پرونده وجود دارد که خلاف این ادعا را نشان می‌دهد: «پلیس امنیت گزارش داده که از ساعت ۸:۳۰ شب تا ۹ صبح روز بعد، من و کیوان-الف در یک مکان و در خیابان ... بودیم؛ براساس موقعیت مکانی ثبت‌شده در تلفن همراه هر دو ما، رسید اسنپ به همان آدرس را هم دارم، دقیقاً در همان تاریخ. علاوه بر آن، در یکی از فهرست‌هایی که از کامپیوترش استخراج شده، نام من با تاریخ تولد و تاریخ دیدارمان ثبت شده است. یعنی تمام داده‌ها نشان می‌دهد این فرد من را دیده، اما همچنان ادعا می‌کند که نمی‌شناسد».

او تأکید می‌کند متهم هنوز هم بعد از پنج سال انکار می‌کند که اصلاً او را می‌شناسد. این در حالی است که مدارک و مستندات متعددی در پرونده وجود دارد که خلاف این ادعا را نشان می‌دهد: «پلیس امنیت گزارش داده که از ساعت ۸:۳۰ شب تا ۹ صبح روز بعد، من و کیوان-الف در یک مکان و در خیابان ... بودیم؛ براساس موقعیت مکانی ثبت‌شده در تلفن همراه هر دو ما، رسید اسنپ به همان آدرس را هم دارم، دقیقاً در همان تاریخ. علاوه بر آن، در یکی از فهرست‌هایی که از کامپیوترش استخراج شده، نام من با تاریخ تولد و تاریخ دیدارمان ثبت شده است. یعنی تمام داده‌ها نشان می‌دهد این فرد من را دیده، اما همچنان ادعا می‌کند که نمی‌شناسد».

گزارش

قطره آهن باعث پوسیدگی دندان نمی‌شود

مدیر دفتر بهبود تغذیه جامعه معاونت بهداشت وزارت بهداشت درباره این باور که آیا دادن قطره‌های آهن در کودکان ایجاد پوسیدگی دندان می‌کند گفت: «کودکان برای خون‌سازی، رشد و تکامل و همچنین افزایش مقاومت بدن در برابر ابتلا به عفونت‌ها به آهن نیاز دارند».
احمد اسمعیل‌زاده، افزود: «کمبود آهن اثرات نامطلوبی بر تکامل عصبی و رفتار کودکان می‌گذارد که برخی از آنها تغییرناپذیر است. در سنین شش تا ۲۴ماهگی به دلیل رشد سریع شیرخوار، نیاز به آهن به‌ازای کیلوگرم وزن بدن نسبت به سایر دوره‌های زندگی بیشتر است».

او ادامه داد: «ذخیره آهن شیرخواران تا شش‌ماهگی آهن مورد نیاز آنان را تأمین می‌کند. به دلیل نیاز زیاد به آهن در شیرخواران و تأمین‌نشدن آهن مورد نیاز از طریق غذای کمکی، از پایان شش‌ماهگی یا هم‌زمان با شروع تغذیه تکمیلی، استفاده از مکمل آهن ضروری است».
او افزود: «برای شیرخوارانی که با وزن طبیعی متولد می‌شوند (اعم از شیر مادرخوار یا شیر مصنوعی‌خوار) از پایان ماه ششم (۱۸۰۰رگزگی) و هم‌زمان با تغذیه تکمیلی، باید مکمل آهن به میزان یک میلی‌گرم به‌ازای کیلوگرم وزن بدن به صورت روزانه ۱۵ میلی‌گرم آهن‌المنتال (معادل ۱۵ قطره آهن) تا پایان ۲۴ماهگی داده شود. درصورتی‌که به دلیل اختلال رشد کودک، تغذیه تکمیلی بین چهار تا شش‌ماهگی شروع شود، قطره آهن هم‌زمان با شروع غذای کمکی به میزان ۱۵ قطره در روز باید داده شود».

به گفته دکتر اسمعیل‌زاده، سازمان جهانی بهداشت نیز مصرف مکمل آهن برای کودکان را از پایان شش‌ماهگی تا ۲۴ماهگی توصیه کرده است و در برخی کشورها به دلیل غنی‌سازی غذای کودک با آهن و تأمین آهن مورد نیاز از طریق غذای تکمیلی، برنامه مکمل یاری با قطره آهن اجرا نمی‌شود.
اسمعیل‌زاده با تأکید بر اینکه برخی ترکیبات آهن ممکن است موجب تغییر رنگ موقت دندان‌ها شوند که در پایان دوسالگی و با قطع قطره آهن، این رنگ از بین می‌رود، عنوان کرد: «در ضمن برای جلوگیری از تغییر رنگ دندان‌ها، قطره آهن در عقب دهان کودک چکانده شود و پس از دادن قطره آهن دندان‌ها با یک پارچه تمیز پاک شود. قطره آهن نه‌تنها باعث پوسیدگی دندان نمی‌شود بلکه از پوسیدگی دندان‌ها جلوگیری می‌کند. اما در کودکانی که به دلیل نداشتن بهداشت دهان و دندان و مصرف زیاد قند، پوسیدگی زیادی دارند، قطره آهن می‌تواند وارد ناحیه متخلخل شود و باعث تغییر رنگ در دندان‌ها شود. در واقع، در این کودکان، قطره آهن به دیدن پوسیدگی‌هایی کمک می‌کند که والدین تا آن زمان ندیده‌اند».

براساس اعلام او، نتایج مطالعات مروری و متاتالیز در ارتباط بین کم‌خونی فقر آهن و پوسیدگی دندان نشان داده است که احتمال پوسیدگی دندان در کودکان مبتلا به کم‌خونی فقر آهن در مقایسه با کودکانی که به کم‌خونی فقر آهن مبتلا نیستند، به طور قابل توجهی بالاتر است و کودکان مبتلا به کم‌خونی فقر آهن در معرض خطر بیشتری برای پوسیدگی دندان هستند؛ زیرا کم‌خونی فقر آهن ممکن است عملکرد غدد بزاقی را تغییر دهد و ترشح بزاق کاهش یافته و خطر پوسیدگی دندان را افزایش دهد.

او تأکید کرد: «در سال‌های اولیه زندگی، کمبود آهن می‌تواند به دلیل اینکه مرحله حیاتی رشد و معدنی‌شدن دندان‌هاست، مستقیماً بر رشد دندان تأثیر بگذارد. در کودکان زیر شش سال کمبود آهن می‌تواند منبای دندان را به خطر بیندازد و حساسیت به پوسیدگی را افزایش دهد؛ بنابراین کم‌خونی فقر آهن در سنین پایین می‌تواند بر سلامت دهان تأثیر بگذارد و به دلیل تغییرات در بزاق و میکروبیوتای دهان، زمینه را برای شدت بیشتر پوسیدگی فراهم کند».
اسمعیل‌زاده تأکید کرد: «براساس نتایج مطالعات متعدد انجام‌شده، قطره آهن نمتها موجب پوسیدگی دندان نمی‌شود، بلکه به دلیل تأمین آهن و پیشگیری از کم‌خونی ناشی از فقر آهن از پوسیدگی دندان‌های کودکان جلوگیری می‌کند».